

เทวาลัย

सानสายใยชาวอักษร

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๑

สรุปงานจุฬาฯ วิชาการ'51

ในที่สุดงานจุฬาฯ วิชาการก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ฝ่ายกิจการนิสิตขอขอบคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีนะคะ

ในวันที่ 26 พฤศจิกายน อันเป็นวันแรกของงานนั้น พวกนิสิตเหนื่อยและตื่นเต้นมาก ด้วยคิดเอาเองตามประสา “perfectionist รุ่นฝึกหัด” ว่าเรายังไม่พร้อม อีกทั้งไม่ทราบว่า จะเกิดอะไรขึ้นในวันงาน จะมีคนมาหรือเปล่า สิ่งก่อสร้างอันสวยงามที่บรรจงทำไว้จะพังครืนมาหรือไม่ ฯลฯ หันไปทางไหน ดูจะมีเรื่องให้เรากลัวกันไปหมด

แต่ในวันรุ่งขึ้น คือ วันที่ 27 เราก็มีเรื่องให้ตื่นเต้นอีก เหมือนจะมากขึ้นกว่าเดิมด้วย เมื่อได้ทราบว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะเสด็จมาทอดพระเนตรงานของเรา

นิสิตเตรียมการแสดงที่ชื่อว่า “พิศพัทธ์” ให้ท่านทอดพระเนตรเป็นการต้อนรับการแสดงดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกเป็นการรำ ซึ่งก็กระโตกกระเดกไปตามเรื่องตามประสาผู้ที่สนใจแต่ยังไม่เชี่ยวชาญ จากนั้นเป็นการเต้นประกอบเพลงเชียร์ซึ่งแสดงถึงชีวิตของเด็กอักษรรุ่นใหม่ และในช่วงสุดท้าย นิสิตก็นำบทชมโฉมนางสีดามาอ่าน แต่เต้นประกอบ จึงเป็นเหมือนการประยุกต์ระหว่างอักษรยุคเก่ากับยุคใหม่ให้เข้ากันเป็นหนึ่งเดียว ทั้งนี้ยังมีบทกวีซึ่งแต่งโดยนิสิตเอกภาษาไทย ว่าด้วยหัวใจของงานจุฬาฯ วิชาการของคณะอักษรศาสตร์อีกด้วย

จากนั้นนิสิตจาก 10 สาขาวิชาภาษา ก็ออกมากล่าวเชิญชวนผู้คนที่เข้ามาเยี่ยมชมงานจุฬาฯ วิชาการ ซึ่งนับเป็น highlight ประจำวันของงานอยู่แล้ว ที่ผู้คนที่เดินผ่านไปผ่านมาจะต้องหยุดนิ่งฟังกัน

จากนั้น สมเด็จพระเทพฯ ก็เข้าชมงาน โดยผู้นำชมได้กราบบังคมทูลเชิญที่ห้องชมรมภาษาจีนซึ่งอยู่ชั้น 4 ก่อน ด้วยเห็นว่าทรงสนพระทัยและศึกษาภาษาและวัฒนธรรมจีนอยู่ แต่ปรากฏว่า ทูลกระหม่อมได้เข้าชมตั้งแต่ห้องแรกที่พบ และยังทรงวางแผนเองว่าจะทรงเยี่ยมชมห้องทางฝั่งขวาให้หมดก่อนแล้วค่อยเสด็จไปฝั่งซ้าย เพื่อจะได้ดูได้ครบทุกห้อง

พวกเราคิดว่า พระองค์จะทอดพระเนตรเฉพาะชั้น 4 เท่านั้น แต่กลับเป็นว่า ทรงเยี่ยมชมห้องชมรมทุกชั้นและ “ทุกห้อง” และมีพระปฏิสันถารกับนิสิตที่คุมห้องอยู่อย่างเป็นกันเอง นิสิตที่เคยตื่นเต้นว่าจะใช้ราชาศัพท์กราบบังคมทูลอย่างไร เมื่อถึงเวลา ก็กลับกราบทูลรายงานได้อย่างไม่เคอะเขิน

คืนวันนั้น หลายคนคงรู้สึกเหมือนๆ กันว่า ความเหนื่อยที่สะสมมานาน ได้หายวับไปเมื่อไหร่ก็ไม่รู้

หลังจากวันนั้น พวกเราก็กลับมามีแรงอีกครั้ง แล้วงานก็ดำเนินมาเรื่อยๆ จนถึงวันสุดท้ายที่เป็นวันที่เหนื่อยที่สุดของนิสิตอีกวันหนึ่ง เนื่องจากต้องขนเก้าอี้ทั้งหมดที่แอบซ่อนไว้ออกมาตั้งในห้องเรียนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยดังเดิม เนื่องจากในวันรุ่งขึ้น ห้องทั้งหมดจะต้องกลับเป็นห้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง

ก็เป็นอันว่า งานจุฬาฯ วิชาการก็จบไปด้วยดี พบกันอีกที 3 ปีหน้ากับนิสิตอักษรรุ่นใหม่ (แต่อาจารย์รุ่นเดิม) ขอขอบคุณทุกท่านอีกครั้งที่ส่งกำลังใจและกำลังใจทรัพย์มาช่วยงานนิสิตนะคะ

อาจารย์สรรควัฒน์ ประดิษฐพงษ์
รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต

คณะกรรมการประชาสัมพันธ์คณะอักษรศาสตร์

ส่งข่าวประชาสัมพันธ์ได้ที่ **น.ส.มัลลิกา สามารถ** โทร. 84885 E-mail : artspr08@hotmail.com